

จีนมอง “ไท่กั๋ว” อย่างไร

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพฤหัสบดีที่ 26 เมษายน 2012 เวลา 00:00 น. -

โดย ดร.อักษรศรี (อติสุธาโกชน์) พานิชสาส์น

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คอลัมน์ “มองจีนมองไทย” กรุงเทพธุรกิจ หน้า 12 วันที่ 26 เมษายน 2555

โค้ด แท้จริงแล้ว จีนมองไทยอย่างไร ไทยอยู่ในสถานะอะไรในสายตาจีน และที่สำคัญ เมื่อวิเคราะห์และอ่านใจฝ่ายจีนได้แล้ว รัฐบาลไทยควรบริหารจัดการความสัมพันธ์กับจีนอย่างไร เพื่อให้สมศักดิ์ศรีไทยแลนด์แดนสยามของเรา

เมื่อวันที่ 17-19 เมษายนที่ผ่านมา ดิฉันได้มีโอกาสร่วมเดินทางไปกับคณะรัฐบาลและภาคธุรกิจไทย เพื่อเยือนประเทศจีนอย่างเป็นทางการ ณ กรุงปักกิ่ง และมหานครเทียนจิน ในบรรยากาศที่แสนคึกคักและชื่นมื่น ซึ่งนับเป็นอีกครั้งที่มีการ “ยกคณะใหญ่” ของไทยไปเยือนจีน มีทั้งนายกรัฐมนตรี นักการเมืองระดับรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยฯ อีกร่วม

10

คน

รวมไปถึงข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำและภาคเอกชน รวมทั้งสิ้นเกือบ

200

คน มีทั้งกลุ่มที่เดินทางไปล่วงหน้าเพื่อเตรียมงานและกลุ่มที่เดินทางไปกับเที่ยวบินพิเศษพร้อมนายกรัฐมนตรี

จีนมอง “ไท่กั๋ว” อย่างไร

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพฤหัสบดีที่ 26 เมษายน 2012 เวลา 00:00 น. -

คณะผู้ร่วมเดินทางระดับปักจากไทยจำนวนไม่น้อยที่ติดใจได้พูดคุยด้วยบนเที่ยวบินพิเศษที่ไปด้วยกันต่างมองว่า

จีนเป็นตลาดใหญ่และเป็นโอกาสทองทางด้านเศรษฐกิจสำหรับไทย โดยเฉพาะหลายคนรู้สึกตื่นเต้นกับการผงาดขึ้นของจีนจนมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกในเวลาอันรวดเร็ว

แม้จะดีใจที่ภาครัฐและเอกชนไทยต่างตื่นตัวหันมาให้ความสำคัญและสนใจคบหาสมาคมและคบค้ากับจีนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

รวมทั้งสื่อไทยต่างก็ประโคมข่าวผลการเดินทางไปเยือนจีนของรัฐบาลไทยในครั้งนี้

อย่างไรก็ดี ในฐานะนักวิชาการไทยที่เกาะติดพัฒนาการความสัมพันธ์เศรษฐกิจไทย-จีนมานาน

และติดตามผลการเดินทางไปเยือนจีนของรัฐบาลไทยมาหลายยุคหลายสมัย ดิฉันมีข้อคิดเห็นบางประการค่ะ

บทความในวันนี้ จึงจะขอเน้นให้ข้อสังเกตสิ่งที่น่าสนใจสะท้อน สถานะของไทย ในสายตาจีน โดยวิเคราะห์จากท่าทีและคำกล่าวของผู้นำฝ่ายจีนในการเรียก “ไท่กั๋ว” (Tai Guo

) หรือ ประเทศไทย รวมทั้งเนื้อหาที่สื่อต่างๆ ของจีนนำเสนอข่าวการเดินทางไปเยือนจีนของนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของไทยในครั้งนี้

สิ่งแรกที่น่าสนใจ ในการต้อนรับผู้มาเยือนจากไทยรอบนี้ นายกรัฐมนตรีของจีนไม่ได้เรียกประเทศไทยว่า “มิตรเก่าแก่” หรือ เหล่าผิงโฮ่ว แต่กลับใช้คำเรียกว่า “มิตรที่ไว้วางใจได้”

(a trusted friend)

ทำให้ดิฉันต้องสะดุดกับคำเรียกนี้

และอดตั้งคำถามไม่ได้ว่า

เหตุใดฝ่ายจีนต้องย้ำและแสดงให้เห็นว่า

การเป็นแค่เพื่อนเฉยๆ หรือเพื่อนที่คบหากันมายาวนาน กลับไม่เพียงพอสำหรับจีนในบรรยากาศการเมืองภูมิภาคในขณะนี้

แต่จะต้องเป็น “เพื่อนที่ (จีน) เชื่อใจได้” ด้วยค่ะ

แม้ดิฉันจะเป็นนักเศรษฐศาสตร์และไม่ใช่มือเชี่ยวชาญด้านรัฐศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ แต่ก็อดสงสัยไม่ได้ว่า ฝ่ายจีนต้องการจะสะท้อนอะไรในการเรียกไทยเช่นนี้ เพราะดูเหมือนว่า

จีนกำลังจะแยกจัดประเภทออกเป็นกลุ่ม “มิตรที่เชื่อใจได้” และ “มิตรที่เชื่อใจไม่ได้” เช่นนั้นหรือ

ที่สำคัญ บ่อยครั้งของการเอ่ยถึงประเทศไทย ฝ่ายจีนจะไม่หยุดเพียงแค่เมืองไทยของเรา แต่จะพูดครอบคลุมไปถึงกลุ่มอาเซียนเสมอ จีนมักจะมองไทยในฐานะเป็นเพียง

1 ใน 10

ประเทศสมาชิกอาเซียนเสมอ

นอกจากนี้ ต้องไม่ลืมว่า ในขณะนี้ บางประเทศในกลุ่มอาเซียนกำลังมีปัญหารกณีพิพาทในทะเลจีนใต้กับฝ่ายจีน

โดยเฉพาะเวียดนามและฟิลิปปินส์มีการออกมาประท้วงและแสดงท่าทีไม่พอใจจีนอย่างชัดเจน

ดังนั้น ในบรรดา

10

ประเทศอาเซียน จีนย่อมมีทั้งมิตรที่เชื่อใจได้และเชื่อใจไม่ได้

จิมมอง “ไท่กั๋ว” อย่างไร

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพฤหัสบดีที่ 26 เมษายน 2012 เวลา 00:00 น. -

แต่การที่ผู้นำจีนมานั้นอย่าเรียกประเทศไทยเช่นนี้ จะเป็นเพราะฝ่ายจีนต้องการตอกย้ำสถานะของไทยในสายตาสหรัฐและพยายาม “ตีกัน” โดยจับให้ไทยเข้าไปอยู่ในกลุ่มมิตรในอาเซียนที่จีนเชื่อใจได้

ใช่หรือไม่

รัฐบาลไทยจึงควรจะต้องนำเรื่องนี้ไปคิดและพิจารณาต่ออย่างรอบคอบด้วยว่า

แล้วไทยเราควรจะทำอย่างไร โดยเฉพาะท่าทีของไทยที่จะมีต่อเพื่อนอาเซียนอีกหลายประเทศ ซึ่งยังคงมีปัญหาในทะเลจีนใต้กับที่เป้มีเงินในขณะนี้ ประเด็นนี้เป็นเรื่องสำคัญและน่าจะมียางอย่าง

จึงต้องขอฝากให้บรรดาผู้เชี่ยวชาญด้านรัฐศาสตร์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศช่วยนำไปวิเคราะห์ในเชิงลึกต่อไปด้วยนะค่ะ

ข้อสังเกตอีกด้าน ในขณะที่ สื่อไทยเน้นนำเสนอข่าวผลการเยือนด้านเศรษฐกิจ และสารพัดความตกลงและความร่วมมือไทย-จีน เช่น

มีการลงนามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลจีน

8

ฉบับ และการลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างเอกชนไทย/สมาคมธุรกิจไทย กับเอกชน

/

รัฐวิสาหกิจจีนในด้านต่างๆ อีก

9

ฉบับ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม

สื่อของจีนกลับไม่ได้เน้นผลการเยือนด้านเศรษฐกิจมากนัก

แต่หันไปให้น้ำหนักและพูดถึงประเด็นอื่นๆ ที่ไม่ใช่เศรษฐกิจ เช่น การนำเสนอข่าวปัญหาการสังหารชาวจีนในแม่น้ำโขงจนทำให้มีการจับกุมผู้ต้องสงสัยทหารไทย

9

ราย

การนำเสนอภาพข่าวปัญหาน้ำท่วมใหญ่ในไทยจนนายกฯ

ไทยต้องเลื่อนการเดินทางเยือนจีนในเดือนธันวาคมปีก่อนและฝ่ายจีนต้องหยิบยื่นให้ความช่วยเหลือไทยจากมหาอุทกภัยครั้งนี้

และข่าวปัญหาความแตกแยกของการเมืองไทยที่มีการแบ่งกลุ่มแบ่งสีต่างๆ รวมไปถึงประเด็นท่าทีของนายกฯ ไทยต่อปัญหาทะเลจีนใต้

เป็นต้น

ดังนั้น มุมมองของจีนต่อไทยจึงไม่ใช่เฉพาะเรื่องของเศรษฐกิจที่สำคัญเป็นอันดับแรก ซึ่งไม่น่าแปลกใจในะค่ะ เพราะแท้จริงแล้ว

ไทยยังไม่ใช่คู่ค้าหลักของจีนและสัดส่วนการค้ากับไทยยังคงน้อยมากเมื่อเทียบกับการค้ารวมของจีนทั้งหมด และในด้านการลงทุน

ไทยก็ไม่ใช่แหล่งลงทุนหลักที่เข้าไปลงทุนในจีน ในทางกลับกัน ไทยก็ไม่ได้เป็นประเทศที่นักลงทุนจีนออกไปตั้งฐานลงทุนมากอันดับต้นๆ เมื่อเทียบกับประเทศทั่วโลกด้วย

สำหรับข้อสังเกตประการสุดท้าย และไม่ควรมองข้าม เพราะในช่วง 2 คืน 3 วันที่คอยติดตามการนำเสนอข่าวของสื่อจีนต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์

และสื่อโทรทัศน์

ดิฉันต้องสะดุดและสะดุ้งกับภาพข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์จีนชื่อดัง

และอาจจะเป็นอีกสื่อหนึ่งที่สะท้อนได้ว่า

จิมมอง “ไท่กั๋ว” อย่างไร

หนังสือพิมพ์ China Daily ฉบับวันที่ 18 เมษายน 2012 ได้นำเสนอข่าวการเยือนจีนครั้งนี้ โดยมีภาพของผู้นำทั้งสองประเทศ ทั้งนายกรัฐมนตรีจีนและนายกรัฐมนตรีไทย แม้จะมีภาพนางสาวยังลักษณ์ ชินวัตรที่ดูสวยเด่นจากการเป็นผู้นำหญิงไทยที่ใส่ชุดประจำชาติของจีน

และยังคงชูภาพลักษณ์ความงามของการเป็นนายกรัฐมนตรีที่สาวและสวยที่สุดในโลกได้อย่างเหนียวแน่น

แต่มุมมองท่วงท่าและตำแหน่งในภาพของผู้นำทั้งสองคนที่ปรากฏอยู่บนปกหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ระดับชาติของจีนฉบับนี้ กลับดูจะเป็นรูปภาพที่ไม่น่าจะปกตินัก

จีนมอง “ไท่กั๋ว” อย่างไร

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพฤหัสบดีที่ 26 เมษายน 2012 เวลา 00:00 น. -

ในสายตาของดิฉัน

โดยทั่วไปแล้ว ในการนำเสนอข่าวการเยือนระดับประเทศ มักจะเป็นภาพผู้นำทั้งสองประเทศที่มีการจับมือ การนั่ง การยืน หรือการเดินเคียงคู่ในระดับเดียวกันหรือเทียบเท่ากัน แต่ในครั้งนี้นั้นหนังสือพิมพ์จีนชื่อดังกลับเลือกที่จะนำภาพของการเดินนำและเชิดหน้าแบบมั่งมั่งของนายกรัฐมนตรีจีน โดยที่มิ้นายกฯ สาวงามของไทยกำลังย่างก้าวเดินตามเยื้องๆ อยู่ข้างหลังแถมด้วยรอยยิ้มกริ่มชายตาเหลี่ยมองนายกฯ จีนด้วยนะค่ะ

เสียดายเนื้อหาที่หมดพอดี จึงขอฝากเป็นการบ้านให้ไปช่วยกันลองคิดดูว่า ภาพนี้สะท้อนอะไร แท้จริงแล้ว จีนมองไทยอย่างไร ไทยอยู่ในสถานะอะไรในสายตาจีน และที่สำคัญ

เมื่อวิเคราะห์และอ่านใจฝ่ายจีนได้แล้ว

รัฐบาลไทยควรบริหารจัดการความสัมพันธ์กับจีนอย่างไร เพื่อให้สมศักดิ์ศรีไทยแลนด์แดนสยามของเรา

และ

สุดท้าย

ดิฉันหวังว่า

ไทยคงจะไม่โดนจีนปรับสถานะจาก “มิตรที่ไว้น้ำใจได้” กลายเป็น “มิตรที่ (จีน) สั่งการได้”

นะค่ะ

{jcomments on}